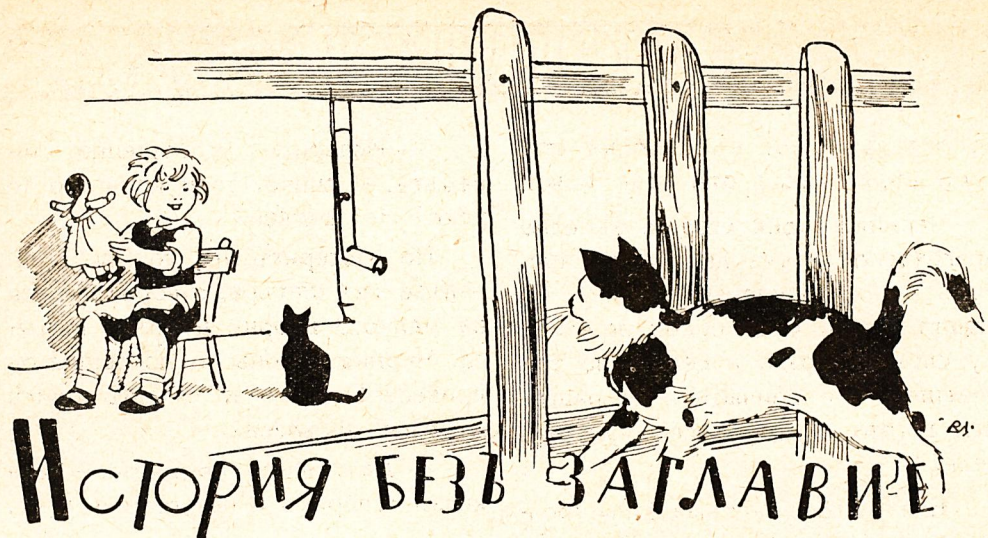

История БЕЗЪ ЗАГЛАВИЕ

Приключения и случки

Цѣлъ часъ Мичкината майка дебна на тавана, но се върна съ ловъ. Този пътъ тя улови по-голъмо мишле и бързаше да зарадва чедото си. Но когато влѣзе въ килера и не намѣри Мичка, едва не полудѣ. Тя захвърли мишката, която бѣше съвсемъ жива и която на часа побѣгна, па като луда се зашура изъ килера, кухнята, стаитѣ, мяучейки и викайки детето си. Напраздно.

Излѣзе на двора. Обиколи навсѣкжде — нѣма! Тогава трѣгна да търси изъ съседскитѣ кѣщи. Тукъ-тамъ до вечеръта не подви кракъ. Късно презъ нощъта срещна стария котаракъ Панчо. Той ѝ бѣше роднина. Мичка му се падаше внучка. Оплака му се.

— Не бой се, — успокои я той.
— За два дни ще я намѣря.

За два дни Панчо не намѣри Мичка, но следъ нѣколко дни дойде радостенъ и съобщи на Мички-

ната майка, че е открилъ, кжде е Мичка и дори успѣлъ да говори съ нея.

Панчо не лѣжеше. Отъ кѣща въ кѣща той бѣше влѣзълъ и у Бисеркини. Бисерка си играеше съ куклитѣ на двора. Недалечъ отъ нея, Панчо видѣ внучката си. Незабелязано и на прѣсти, той се промъкна до Мичка. Точно започна тихо да ѝ разказва, че е дошелъ за нея, че майка ѝ плаче неутешимо, Бисеркиното куче го забеляза и като стрела се спушна врѣзъ него. Безъ малко щѣше да му съдере кожуха. Добре че Панчо направи единъ голѣмъ скокъ и така успѣ да се спаси.

Мичкината майка пожела веднага да отидатъ у Бисеркини. Панчо я поведе. Но кѣщата бѣше толкова далече, че докато отидатъ, Бисерка се бѣше прибрала. Нѣмаше и котенцето. До вечеръта тѣ се въртѣ-